

Ellinger: Ogsaa vi kan ganske tiltræde det foreliggende Lovforslag. Der kan neppe være nogen Betænkelighed ved den Omstændighed, at Luftrummet formindskes, da der er Tale om Indkvartering paa et Tidspunkt af Aaret, hvor man normalt kan have aabne Vinduer.

Maa jeg ved samme Lejlighed nævne, at naar der nu er Tale om Ændringer i Indkvarteringsloven, var det maaske naturligt, at der ogsaa skete Ændringer paa enkelte andre Punkter. Naar jeg nævner dette, er det ikke, fordi jeg derved vil bidrage til, at Lovforslaget forsinkes. Men i Indkvarteringslovens § 2, 2det Stykke, er der Tale om, at naar der indkaldes Mandskab for en kortere Tid, kan Kommunen mod en vis Godtgørelse ved Ligning paalægge „Indehavere af Beboelseslejligheder“ o. s. v. Dette Udtryk „Indehavere af Beboelseslejligheder“ er ikke ganske klart, og det er jo altid heldigt, at Lovens Mening fremgaar direkte af dens egen Ordlyd. Nu er det nævnt for mig, at der endogsaa er forekommet det mærkelige Tilfælde, at en Ejer har paastaaet, at en af ham selv benyttet Lejlighed er undtaget fra Indkvartering. Med mere Føje har maaske Lejere kunnet hævde — og de har gjort det —, at de ikke er Indehavere af vedkommende Lejlighed, men kun berettigede til at bruge den. Det vil derfor være rigtigt, at Udtrykket „Indehaver“ ombyttes med „Bruger, Ejer saavel som Lejer, af Beboelseslejligheder“. Saa er man ude over det.

Det andet, jeg vil omtale, er et Forhold, som der er Tale om i § 5 a, og som kommer igen i § 9 a, i § 10, 5te Stykke, og i § 11. Der tales her om Kvarterer, der indrettes i særlige Bygninger, og hvor Staten yder vedkommende Kommune en vis Godtgørelse. Denne Godtgørelse er bl. a. „3 pCt. af Grundens Værdi ved Bygningens Opførelse“, og der henvises i saa Henseende til § 13. Naar der er Tale om Nybygninger, ansættes Grundens Værdi efter Nutidens Priser, medens Indkvarteringsdelegationen mener, at Udtrykket „Grundens Værdi ved Bygningens Opførelse“ berettiger Staten til ved Indgaaelse af nye Kontrakter om ældre Kaserneetablissementer at fastholde den Grundpris, der blev fastsat f. Eks. for en 60 Aar siden, en Uretfærdighed mod de ældre Garnisonsbyer. Udtrykket i disse Paragraffer, som jeg her nævnte, burde derfor ændres til „Grundens Værdi ved Kontraktens Indgaaelse“, idet jeg dér ogsaa henviser til Bestemmelsen i § 17.

Det forekommer mig, at naar der æn-

dres i Indkvarteringsloven, vilde det ikke være ubetimeligt, om man tog disse to Punkter med, og hvis den højtærede Indenrigsminister skulde kunne give det sin Tilslutning, vil jeg henstille, at det sker ved et Ændringsforslag fra Ministerens Side til anden Behandling, idet jeg ikke en Gang ved at stille Forslag om den mere højtidelige Nedsættelse af et Udvalg ønsker at bidrage til at forsinke Lovens Gang gennem det høje Ting.

Jeppesen (Drusebjerg): Det foreliggende Lovforslag rører, som allerede nævnt, ved to forskellige Punkter i Indkvarteringsloven. Den første Ændring maa anses for at være en rent praktisk Foranstaltning. Den anden Ændring tager Sigte paa en lille Forbedring af Kvarterværternes Forhold, og den er sikkert i høj Grad ønskelig. Forholdet er nemlig det, at Indkvarteringsbyrden som Regel falder paa bestemte Egne, og den er en ret stor Byrde for de Ejendomme, der maa bære den. Derfor hilser jeg med Tilfredshed, at der foreslaas en lille Forbedring af Indkvarteringsgodtgørelsen. Jeg havde gerne set, at man var gaaet et Skridt videre og havde foretaget en Forhøjelse af selve Indkvarteringsgodtgørelsen. Det er imidlertid ikke sket, og der vil vel neppe være Lejlighed til at komme dybt ind paa dette Forhold under Behandlingen af denne lille Lejlighedslov.

Jeg skal derfor i Tilslutning til de øvrige Ordførere paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til en hurtig Gang gennem det høje Ting.

Indenrigsministeren (Kragh): Jeg bringer samtlige Ordførere min Tak for den Tilslutning, de har givet Lovforslaget.

Det ærede 2det Medlem for 1ste Kreds (Ellinger) omtalte enkelte Punkter i den gældende Indkvarteringslov, som han ved denne Lejlighed kunde ønske ændret. Jeg er i og for sig ikke uenig med det ærede Medlem i den Betragtning, at naar man foretager Ændringer i en Lov, er det naturligt, at man tager med ved den paagældende Lejlighed, hvad man i det hele mener bør ændres, og ikke indskrænker sig til at tage enkelte Ting ud af Helheden. Imidlertid er det mig ikke bekendt, at der paa de Punkter, det ærede Medlem har fremdraget, har vist sig Vanskeligheder. At en Lejer kan mene, at han ikke er Indehaver af en Beboelseslejlighed, eller at en Ejer kan komme til samme Opfattelse, ja, det er højst besynderligt, men det ligger dog saa-